

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Klagenfurt — Wykładnia art. 28 WE i art. 29 WE — Przepisy krajowe zabraniające sprzedaży ozdób ze srebra, złota i platyny poprzez akwizycję w domu

Sentencja

Artykuł 28 WE nie stoi w sprzeczności z przepisem krajowym, w którym Państwo Członkowskie zakazuje na swoim terytorium sprzedaży i zbierania zamówień na ozdoby ze srebra poprzez akwizycję w domu, jeśli przepis taki znajduje zastosowanie wobec wszystkich zainteresowanych podmiotów gospodarczych ze względu na to, że dotyczy on w ten sam sposób, prawnie i faktycznie, handlu towarami krajowymi i handlu towarami pochodzącymi z innych Państw Członkowskich. Zadaniem sądu krajowego jest ustalenie, czy — biorąc pod uwagę okoliczności zawisłego przed nim sporu — zastosowanie przepisu krajowego może zapobiegać dostępowi do rynku towarów pochodzących z innych Państw Członkowskich lub utrudniać ten dostęp w większym stopniu, niż utrudnia on dostęp do rynku towarom krajowym oraz — jeśli ta sytuacja ma miejsce — zbadanie, czy rozpatrywany przepis jest uzasadniony celem interesu ogólnego w rozumieniu nadanym temu pojęciu przez orzecznictwo Trybunału lub jednym z celów wyliczonych w art. 30 WE, a także — czy przepis ten jest proporcjonalny do tego celu.

(¹) Dz.U. C 314 z 18.12.2004

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 23 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-455/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka azylowa — Masowy napływ wysiedleńców — Tymczasowa ochrona — Minimalne standardy — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)

(2006/C 131/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciel: C. O'Reilly, pełnomocnik]

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej [przedstawiciel: C. White]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających

równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.U. L 212, str. 12)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do transpozycji do prawa wewnętrznego postanowień dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 6 z 8.1.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione) — Honyvem Informazioni Commerciali Srl przeciwko Mariella De Zotti

(Sprawa C-465/04) (¹)

(Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Dyrektywa 86/653/EWG — Prawo przedstawiciela handlowego do świadczenia wyrównawczego po rozwiązaniu umowy)

(2006/C 131/34)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Honyvem Informazioni Commerciali Srl

Strona pozwana: Mariella De Zotti

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 17 i 19 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, str. 17) — Prawo przedstawiciela handlowego do świadczenia wyrównawczego lub do naprawienia szkody po rozwiązaniu umowy

Sentencja

- 1) Wykładni art. 19 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek, należy dokonywać w ten sposób, że świadczenie wyrównawcze z tytułu rozwiązania umowy przewidziane w art. 17 ust. 2 tej dyrektywy nie może zostać zastąpione, zgodnie z postanowieniami porozumienia zbiorowego, przez świadczenie ustalone na podstawie kryteriów innych niż ustanowione w wymienionym przepisie, chyba że zostanie wykazane, iż zastosowanie postanowień porozumienia gwarantuje przedstawicielowi handlowemu we wszystkich przypadkach świadczenie wyrównawcze w wymiarze równym lub wyższym od tego, który wynikałby z zastosowania wymienionego przepisu.
- 2) W ramach ustalonych w art. 17 ust. 2 dyrektywy 86/653 państwom członkowskim przysługuje swoboda uznania, z której mogą korzystać w szczególności z uwzględnieniem kryterium słuszności.

(¹) Dz.U. C 31 z 05.02.2005

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 lutego 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof) — Finanzamt Offenbach am Main-Land/Keller Holding GmbH

(Sprawa C-471/04) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy od osób prawnych — Przysługujące spółce dominującej prawo do odliczenia wydatków poniesionych w związku z przysługującymi jej udziałami — Brak możliwości odliczenia wydatków finansowych mających gospodarczy związek z dywidendami zwolnionymi od podatku — Dywidendy wypłacone przez spółkę pośrednio zależną mającą siedzibę w innym państwie członkowskim niż spółka dominująca)

(2006/C 131/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Offenbach am Main-Land

Strona pozwana: Keller Holding GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 52 Traktatu WE (obecnie,

po zmianie, art. 43 WE), art. 58 i 73b Traktatu WE (obecnie art. 48 i 56 WE) — Podatek dochodowy od osób prawnych — Brak możliwości odliczenia wydatków finansowych mających gospodarczy związek z dywidendami zwolnionymi od podatku — Wydatki finansowe poniesione przez spółkę dominującą mającą siedzibę w państwie członkowskim na zakup udziałów w spółce zależnej mającej siedzibę w tym państwie członkowskim, gdy wydatki te dotyczą dywidend wypłacanych przez spółkę pośrednio zależną, które są zwolnione od podatku z uwagi na to, że spółka ta ma siedzibę w innym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuł 52 Traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 43 WE) oraz art. 31 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. powinny być interpretowane w ten sposób, iż sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego, które wyłączają możliwość odliczenia dla celów podatkowych wydatków finansowych poniesionych przez spółkę dominującą podlegającą nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w tym państwie na zakup udziałów w spółce zależnej, gdy wydatki te dotyczą dywidend, które są zwolnione od podatku z uwagi na to, iż są wypłacane przez spółkę pośrednio zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim lub państwie będącym stroną porozumienia, mimo że istnieje możliwość odliczenia takich wydatków, gdy dotyczą one dywidend wypłaconych przez spółkę pośrednio zależną z siedzibą w państwie członkowskim, w którym znajduje się także siedziba spółki dominującej, i które w rzeczywistości również są zwolnione od podatku.

(¹) Dz.U. C 19 z 22.01.2005.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 23 lutego 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester) — Dollond & Aitchison Ltd/Commissioners of Customs & Excise

(Sprawa C-491/04) (¹)

(Wspólnotowy Kodeks Celny — Wartość celna — Należności celne przywózowe — Dostawa towarów przez spółkę z siedzibą na wyspie Jersey i świadczenie usług w Zjednoczonym Królestwie)

(2006/C 131/36)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, Manchester